ॐ

അഹോ വയം ജൻമഭൃതോ ലബ്ധം കാർത്സ്ന്യേന തത്ഫലം
ദേവനാമപി ദുഷ്പ്രാപം യദ്യോഗേശ്വരദർശനം **(10-84-9)**
യസ്യാത്മബുദ്ധി: കുണപേത്രിധാതുകേ
സ്വധീ: കളത്രാദിഷു ഭൌമ ഇജ്യധീ:
യത്തീർത്ഥ ബുദ്ധി: സലിലേ ന കർഹിചി
ജ്ഞനേഷ്വഭി ജ്ഞേഷു സ ഏവ ഗോഖര: **(10-84-13)**

ശുകമുനി തുടർന്നു:
ശ്രീകൃഷ്ണൻെറ മഹിമകളെപ്പറ്റിയും പ്രേമത്തെപ്പറ്റിയും എല്ലാവരും ചേർന്നു നടത്തിയ ചർച്ചകൾ അവരെ ആത്മോദ്ധാരണപരമായി സ്വാധീനിച്ചു. ആ സമയത്ത് മാമുനിമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠരായവർ കൃഷ്ണനെ കാണാൻ അവിടെയെത്തി. അവർ വന്നപ്പോൾ രാജാക്കൻമാരും പ്രഭുക്കളും ബഹുമാനപുരസ്സരം എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. കൃഷ്ണനും ബലരാമനും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. മുനിമാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി അവർക്ക് ഉചിതങ്ങളായ ആസനങ്ങൾ നൽകി.

കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു:
ഇന്നു നാം തികച്ചും അനുഗ്രഹീതരത്രെ. നമ്മുടെ ജൻമത്തിന് ഇന്നു സാഫല്യം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. യോഗിവര്യൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠരായ മഹർഷിമാരുടെ ദർശനഭാഗ്യം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ദിവ്യനദികൾ വെറും ജലമല്ല. ദേവ വിഗ്രഹങ്ങൾ വെറും മണ്ണും കല്ലുമല്ല. അവ ഭക്തനെ ഏറെക്കാലം കൊണ്ട് ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദിവ്യമാമുനിമാരുടെ ഒരെയൊരു ദർശനം കൊണ്ട് ഭക്തഹൃദയം സംശുദ്ധമാകുന്നു. അഗ്നി, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, ഭൂമി, ആകാശം, പ്രാണവായുക്കൾ, വാക്ക്, മനസ്സ് എന്നിവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ദേവതകൾ പോലും നാനാത്വഭാവമെന്ന കൽമഷത്തിനടിമപ്പെട്ടവരത്രെ. അവർക്കൊന്നും മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്നാൽ ദിവ്യൻമാരായ ഈ മഹർഷിമാരുടെ ഏതാനും നിമിഷത്തെ സത്സംഗം കൊണ്ട് ഒരുവൻെറ എല്ലാ പാപങ്ങളും ഇല്ലാതെയാവുന്നു. സ്വശരീരത്തെ ആത്മാവെന്നു കരുതുന്നവൻ വെറുമൊരു കഴുതയത്രെ. അവൻ ഭാര്യയും കുട്ടികളും മറ്റും സ്വന്തമെന്നു കരുതുന്നു. ലൗകീകവസ്തുക്കളെ പൂജിച്ച് നദികളെ പുണ്യതീർത്ഥമെന്ന് കരുതി നടക്കുമ്പോഴും മഹർഷിമാരിൽ അവന് ഭക്തിയേതുമില്ല.

ശുകമുനി തുടർന്നു:
മാമുനിമാർ, തങ്ങളെ ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻ പുകഴ്ത്തുന്നത് കേട്ട് അത്ഭുതസ്തബ്ധരായി നിന്നുപോയി. അവർക്കറിയാമായിരുന്നു ഭഗവാൻ ഈ മനുഷ്യ വേഷം ധരിച്ച് മനുഷ്യധർമ്മമനുസരിച്ചു നടിക്കുകയാണെന്ന്.

അവർ പറഞ്ഞു: പ്രഭോ, അങ്ങയെ ആരറിയാൻ. അങ്ങ് ഏകനെങ്കിലും അനേകങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. ഭൂമി ഒന്നാണെങ്കിലും അത് വൃക്ഷങ്ങളും പാറകളും മറ്റുമായാണല്ലോ കാണപ്പെടുന്നത്. എപ്പോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രതിഭാസത്തിൻെറ ചലനമേതുമില്ലാത്ത അടിത്തറ അവിടുന്നത്രെ. അവിടുന്ന് നാമരൂപങ്ങൾക്കതീതനെങ്കിലും കാലാകാലങ്ങളിൽ ധർമ്മസംരക്ഷണത്തിനായി, ദുഷ്ടസംഹാരത്തിനായി, നാമരൂപങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. സ്വപ്നം കാണുന്നവർ സ്വന്തം ശരീരത്തെപ്പറ്റി ബോധവാനല്ലാത്തതുപോലെ മായാജന്യമായ മതിഭ്രമത്തിനടിപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്ക് അവിടുത്തെ പറ്റിയുള്ള അവബോധമില്ല തന്നെ. അവിടുന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും അവരുടെ ആത്മസത്തയായി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് അവരറിയുന്നില്ല. അങ്ങിൽ മാത്രം നിതാന്തഭക്തിയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ അവിടുത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കാനാവൂ. അവിടുത്തെ കാണാൻ സാധിച്ചതിനാൽ ഞങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതരായിരിക്കുന്നു.

മാമുനിമാർ ഉടനേ തന്നെ മടങ്ങിപ്പോവാൻ തുനിയവേ വസുദേവർ അവരോടു ചോദിച്ചു. “എങ്ങിനെയാണ് ഒരുവൻ കർമ്മപാശത്തിൽ നിന്നും മോചിതനാവുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞു തന്നാലും.”